

10.08.2023. Biblická hodina

Suspírium: „Roztrhnite si srdcia, a nie rúcha, vráťte sa k Hospodinovi, svojmu Bohu! Veď je milostivý a milosrdný, trpezlivý a veľmi ľútostivý, lebo mu je ľúto spôsobiť pohromu. ” (Joel 2,13) Amen.

Pieseň: Žalm č..50: „Boh silný, ktorý v nebi prebýva....”

Modlitba:

Ďakujeme Ti, Pane náš nebeský, že Ty, Ktorý si živý Boh, nás stále pozývaš stretávať sa a nie sa hádať a sťažovať na to, čo sa nám v osobnom živote nepáči. Ty si ten, Ktorý dokáže vyťažiť dobro z toho, čo považujeme za zlé a žiadať trpezlivosť, počúvajúc tkanie Tvojich hodín, ktoré vždy presne tikajú a Tvoje ustanovenia sa plnia v určený čas. Takto Ti ďakujeme za všetky doterajšie kapitoly knihy Jóbovej, že si nás nimi chcel k Sebe privinúť, posilnil našu vieru a vybudoval na duchu. Priznávame sa Ti, že nie sme hodní Tvojej večne trvajúcej lásky, keďže my sami sme často netrpezliví a ako odpoveď a ako výsledok by sme naliehali na všetko, o čom hovoríš, že si už pripravil pre nás. Veď Ty vieš o všetkom, čo je nám ešte skryté a nad čím si lámeme hlavu. Ty si pripravený uzavrieť veci tak, ako by sme si to nevedeli predstaviť ani v najdivokejších snoch. Ty si Boh tajomstiev, všetky Tvoje cesty sú tajomstvom. My sa však nebojíme, keď šoféruješ Ty. Ak vládneš nad nami, nemáme problémy, pretože Ty si náš múdry, mocný a spravodlivý Boh, Ktorého zdrojom činov je láska, ktorá nám darovala nášho Pána, aby sme žili večný život. Tak príd' medzi nás so silou Svojho Ducha Svätého. Len Ty zamestnávaš naše myšlienky a naše srdcia, aby sme mohli s otvorenou mysl'ou a srdcom prijímať všetko, čím nás hľadáš. Nauč nás, posilňuj nás, povzbudzuj nás – prosíme – a daruj nám vieru, ktorá dnes hľadá len na Teba a od Teba očakáva spásu a večný život. Pre Ježiša Krista, vypočuj nás. Amen.

Starozákonný text: Kniha Jóbova 41. kapitola

Čítam Božie Slovo, ktoré je zapísané v Knihe Jóbovej v štyridsiatej prvej kapitole nasledovne:

„Nádej, že ho budeš mať, je klamlivá. Či už pohľad na jeho zjav nevyvoláva mdlobu? Nikto nie je taký odvážny, aby sa proti nemu postavil. Kto by už potom predo mnou obstál? Kto mi niečo prvý dal, aby som sa mu musel odmeniť? Veď všetko pod nebom

mi patrí. Nebudem mlčať o jeho údoch ani o jeho obrovskej sile, ani o kráse jeho vzrastu. Kto ho zbavil panciera, kto prenikol za dvojité rad jeho zubov? Kto otvoril vráta jeho papule? Vôkol jeho zubov je hrôza. Jeho chrbát je ako rady štítov, sú tesne uzavreté a zapečatené. Jeden k druhému tak priliehajú, že ani vietor neprenikne medzi ne. Navzájom sú pospájané, sú zopnuté, nedajú sa rozdeliť. Keď kýchne, zapaluje sa svetlo, oči má ako riasy rannej zory. Z papule mu vychádzajú pochodne, prskajú ohnivé iskry. Z nozdier sa mu valí dym ako spod rozdúchaného kotla alebo ako z trstia. Jeho dych rozpaľuje uhlíky, z papule mu šľahá plameň. V jeho šiji prebýva sila, hrôza pred ním tancuje. Laloky jeho tela k sebe priliehajú, sú na ňom ako odliate, netrasú sa. Jeho srdce je tvrdé sťa skala, nepoddajné ako spodný mlynský kameň. Keď vstane, mocní sa strachujú, keď ničí, strácajú hlavu. Ak ho aj meč zasiahne, bezvýsledne, podobne kopija, šíp aj oštep. Železo považuje za slamu, bronz za práchnivé drevo. Strela z luku ho nedonúti zutekať, kamene z praku sa na ňom menia na plevy. Kyjak mu pripadá ako steblo, chveniu oštepa sa iba smeje. Naspodku má akoby ostré črepiny, ťahá sa v blate ako mlátiaci cep. Hlbinu sťa hrniec do varu uvádza, more používa ako fľaštičku na voňavku. Za sebou zanecháva žiarivú dráhu, takže prahlbina pripomína šedivú hlavu. Na zemi ho nemožno k ničomu pripodobniť, tak je utvorený, že nepozná strach. Na všetko pyšné pozerá zhora, kráľom je nad všetkými šelmami.“

Milí bratia a drahé sestry!

Jób si musel uvedomiť, že je pred Bohom zrnko prachu. Musel sa priznať, že zhrešil a činiť pokánie. Jób si uvedomuje, že zašiel príliš ďaleko, keď žaloval Boha. Svoju vzburu oľutoval. Precenil svoje vlastné chápanie voči Bohu, keď obvinil Svojho Boha z nespravodlivosti. Pred Bohom by sme si mali radšej položiť ruky na ústa a nechať JEHO, aby k nám prehovoril. Boh má stále čo povedať Jóbovi, ale i nám. Boh obracia Jóbove oči k dvom stvoreniam, ktoré sú navonok mocné a ktorých sila núti človeka odovzdať sa Hospodinovi. Ich sila je opísaná tak, že v človeku vyvoláva strach. Leviatan, monštrum podobné krokodílovi, no hrôzostrašnejšie. Na začiatku knihy, keď Jób preklína deň svojho narodenia, vyprovokoval toto monštrum, aby ho pohltili sily temnoty: „nech ju preklínajú tí, čo zlorečia dňu, čo sú schopní zobudiť Leviatana.“ (Jób 3,8)

Je zbytočné dúfať v toto mýtické stvorenie, pretože je nepredvídateľné. Iba Boh môže zvládnuť toto zviera. Každá časť je podrobne opísaná prostredníctvom niekoľkých básní. V starovekom meste Feničanov Ugarit bol zobrazovaný so 7 hlavami, ale aj v dnešnom rozprávkovom svete existuje obraz sedemhlavého draka, ktorý je schopný podobných vecí ako opísaná bytosť a v knihe Žalmov sa tiež spomínajú hlavy Leviatana. (Ž 74,14) Boh chce tiež ukázať, aké nezmyselné bolo z Jóbovej strany nechať svoje narodenie napospas tejto bytosti. Nemá zmysel púšťať sa proti nim do akéhokoľvek boja. Ak je človek bezmocný proti stvoreným zvieratám, o to viac proti Tomu, Ktorý ich stvoril, teda živému Bohu. Môžeme len žasnúť nad všetkým, čo Boh stvoril, a v našich srdciach sa rodí hlboká úcta k Bohu Stvoriteľovi. Obrovské zviera je opisom Božej moci.

Na dnešný deň zadelená časť Svätého Písma upriamuje pozornosť čitateľa na to, že všetko patrí Bohu. On nie je nikomu nič dlžný. Robí si, čo chce a s tým, čo je jeho. Každému dáva, koľko chce, a berie, koľko chce. S pomocou týchto zvierat Boh informuje Jóba, že svet, v ktorom žije, je nevysvetliteľný a nevyspytateľný, ale Pán je nad nimi. Pán sa môže tešiť aj z toho, čo človek nepovažuje za hodné. Trpiaci dostane lásku, ktorú potrebuje. Táto láska obsahuje aj Božiu pravdu. Najväčšou útechou pre nás dnes je, že základom svetového poriadku je láska Božia. Táto láska sa zjavila v Ježišovi Kristovi. Boh, Ktorý vo všetkom presadzuje Svoju vôľu, nie je nepriateľom tohto sveta, nie nepriateľom Jóba a ak si myslíme, že žijeme v dobe, ktorá sa nám nepáči, tak by sme mali vedieť aj to, že Boh nie je náš nepriateľ. Či rozumieme tomu spolu s Jóbom?

V Jóbovom srdci sa rodí pokánie. Priznáva, že to bol on, kto zahmlieval Božiu múdru radu všelijakými rečami, no teraz sa opätovne pýta Hospodina. Stále trpí svojou chorobou a stratami, ale už sa stal nástrojom Boha. Je pripravený počúvať Hospodina, uvedomuje si, že Boh dosiahol svoj cieľ. Vie, že všetko pod nebom patrí Bohu, vrátane jeho života. Zložme spolu s Jóbom vo viere neistoty svojho života všetko pred Hospodina milosti a On nám pomôže v čase biedy a môžeme JEHO osláviť za vyslobodenie, ktoré pre nás získal vo svojom jednorodenom Synovi. Amen.

Novozákonný text: List apoštola Jakuba 5. kapitola,7-12. verš:

Čítam Božie Slovo, ktoré je zapísané v Liste apoštola Jakuba v piatej kapitole od siedmeho po dvanásty verš takto:

„Bud'te teda trpezliví, bratia, až do príchodu Pána. Pozrite: Roľník vyčkáva vzácnu úrodu zeme a trpezlivo čaká, kým nedostane jesenný i jarný dážď. Aj vy bud'te trpezliví a posilnite si srdcia, lebo Pánov príchod sa priblížil. Nežalujte, bratia, na seba navzájom, aby ste neboli odsúdení. Hľa, sudca stojí pred dvermi! Za vzor, ako znášať utrpenie a byť trpezlivým, berte si, bratia, prorokov, ktorí hovorili v Pánovom mene. Hľa, blahoslavíme vytrvalých. Počuli ste o Jóbovej vytrvalosti a videli ste, k čomu ho Pán nakoniec priviedol. Veď Pán je veľmi milosrdný a ľútostivý. Predovšetkým, bratia moji, neprisahajte ani na nebo, ani na zem, ani nijakou inou prísahou. Vaše áno nech je áno a vaše nie nech je nie, aby ste neprepadli súdu.“

Drahé sestry a milí bratia!

Isté je to, čo nám všetkým dodáva silu, že nestojí za to vzdať sa našej služby v Pánovi, veď On ako Pán sa vráti. V ten deň príde a z toho môžeme čerpať silu, pokoj a byť posilnení v trpezlivosti, pretože Jeho zasl'úbenia sa naplnia. Deň príchodu Pána sa naplní a Slovo Božie od nás žiada, aby sme trpezlivo čakali. Nemusíme sa prispôsobovať veciam sveta, nemusíme žiť podľa hodnotenia ľudí, nemusíme odkladať Božie doživotné „pravidlá hry“, zákony a vodcovstvo, pretože tak isto, ako bol Ježišov pozemský život, Jeho smrť, Jeho vzkriesenie a Jeho nanebovstúpenie skutočnosťou, takisto si môžeme byť istí Jeho návratom. V čase čakania, v čase druhého adventu, nie je našou úlohou hrať úlohu rozdeľujúceho sudcu, nie je nám daná súdna stolica, aby sme ukazovali na druhých. Naše činy by sa nemali riadiť hnevom a pomstou, ale pokojom a trpezlivosťou ako o tom reční Kristus v evanjeliu podľa Matúša v kázni na hore: „Ja vám však hovorím: Milujte svojich nepriateľov a modlite sa za tých, ktorí vás prenasledujú, aby ste boli synmi svojho Otca v nebesiach. Lebo on dáva vychádzať slnku nad zlými aj nad dobrými a zosiela dážď na spravodlivých aj nespravodlivých. Veď keď budete milovať iba tých, čo vás milujú, aká vám patrí odmena? Či to isté nerobia aj mýtnici? A ak budete pozdravovať iba svojich bratov, čo robíte navyše? Či

to isté nerobia aj pohania? Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec.“
(Mt 5,44-48)

Pochopiteľným príkladom, ktorý máme pred sebou, je príklad roľníka. Roľník vie, že keď seje, bude aj žať. Robí svoju prácu a aj v tomto prípade Boh dáva rast, keď vidí prácu ľudských rúk a dokonca formuje počasie. Trpezlivo čaká na naplnenie určeného času, kedy bude úroda, keďže tento čas neskracuje svojou netrpezlivosťou. Trpezlivosť cirkevného spoločenstva v prípade spoločenstva Jakuba je v koncoch. Môžeme sa unaviť neustálymi chorobami, rodinnými krízami, rozchodmi, nedostatkom spravodlivosti, vecami, ktoré vidíme okolo seba, a nemôžeme ich zmeniť, pretože modlárstvo už nie je uctievanie Boha, ale človeka, ktorý využíva ľudskú dobrú vôľu a spotrebúva zdroje. V tomto prípade nič nám nedáva väčšiu silu ako ten fakt, že Kristus sa vráti. Keď sa spoliehame na Božie rozhodnutia tak, že zastaví dielo toho zlého, ale našou úlohou je posilniť sa vo viere a trpezlivo vytrvať v každej situácii. Na všetky naše súčasné ťažkosti je odpoveďou to, že Pán sa vráti. Môžeme si pred ním vyliat' naše srdce. Odpoveď na všetky naše problémy, pochybnosti, ťažkosti, krivdy sú: Pán sa vráti. Nenachádzame viac trpezlivosti i inom povzbudení, ako je toto, iba od Neho a vedľa Neho, keď žijeme so Slovom a prosíme JEHO, aby začlenil do našich životov, skrze SVOJHO Svätého Ducha, všetko, čo sa zameriava na NEHO. Čakanie na Pána Ježiša Krista nie je zbytočné: „Keď príde Syn človeka vo svojej sláve a s ním všetci anjeli, vtedy zasadne na trón svojej slávy.“ (Mt 25,31)

Dovtedy však musí každý pretrpieť skúšky, ktoré sú pre nás stanovené, aj v takejto podobe, stávať sa silnejším v lojalite a v trpezlivosti jedine vďaka Nemu. Sťažovanie nepomôže. To, že sa začnem sťažovať na toho druhého a urážať ho, nikdy žiadne spoločenstvo neposunulo vpred. Nie je našou úlohou očierňovať toho druhého. Našou úlohou nie je hľadať chyby toho druhého a šíriť vlastnou povestnou fantáziou, prečo ten druhý robí to, čo robí a čo ho motivuje v jeho konaní. Proroci a Jób by dobre vyzerali, keby svoje vyhlásenia do Boha využili na svoju okrasu, aby zväčšili hriechy ľudí okolo seba. Pánovi služobníci vedeli a vedia, že majú láskavého a milosrdného Boha, a ak im dal zaslúbenie, neopustí ich, kým sa nesplní JEHO vôľa. Je to požehnaný stav, keď môžeme trpieť, keď sú naše Pánove zaslúbenia. V skutočnosti Slovo Božie hovorí na viacerých miestach o tom, že sú šťastní tí, ktorí dokážu znášať utrpenie:

„Blahoslavení ste, keď vás budú pre mňa haníť, prenasledovať a všetko zlé na vás ľživo hovoriť.“ (Mt 5,12)

„Ktorého proroka vaši otcovia neprenasledovali? Zabili aj tých, čo predpovedali príchod Spravodlivého. Ale teraz ste sa jeho zradcami a vrahmi stali vy...“ (Sk 7,52)

„Vtedy Jób vstal, roztrhol si plášť, ostrihal si hlavu, padol na zem, klaňal sa a povedal: „Nahý som vyšiel zo života matky a nahý sa ta vrátim. Hospodin dal a Hospodin vzal, nech je požehnané meno Hospodina.“ Keď sa toto všetko dialo, Jób nezhrešil a neprisúdil Bohu nič nenáležitú.“ (Jób 1,20-22)

Náš milosrdný a súcitný Pán je s nami každý deň až do skonania sveta a dáva nám dostatok trpezlivosti, aby sme dvíhali svoje bremená spolu s Ním.

12.v.

Tento verš poukazuje nato, čo znamená niečo vysloviť pod prísahou. Apoštol Jakub v tomto verši skôr protestuje proti zlovykom. Ľud Boží neustále prisahal, a to na nebo, na zem, i na Pána Boha. Neprehovorili bez prísahy. Základom je vždy hovoriť pravdu. Lož bude aj tak odhalená. Nedá sa žiť celý život v klamstve a tvrdiť opak toho, čo človeku vychádza z úst, alebo to, čo každý pozná ako činy. Veľa ľudí si myslí, že každá situácia v živote sa dá skrásliť malým klamstvom. Kto žije v pravde, nepotrebuje dokazovať, čo hovorí. Nech Boh Pravdy odhalí všetky lži na tomto svete, v našej krajine, v našom meste, v našom spoločenstve a v našich rodinách. Aby každý konečne spoznal toho, kto sa predstavil a aj dnes sa predstavuje takto: „Ja som cesta, pravda i život. Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa.“ (Jn 14,6) Amen.

Modlitba:

Prameňom nášho pokoja, Pane, je, že Ty si pravda, Ktorého nariadenia sú spravodlivé a napĺňajú až do dnešného dňa pre tento svet. Ďakujeme Ti, že ako Tvoje vyvolené deti sme pripravení naučiť nás trpezlivosti a tolerancii k pokoji a Ty si mal prorokov v službe, ktorí, aj keď trpeli za to, KOHO sprostredkovali, ich srdcia a duše spočívali u Teba. Prosíme, posilni naše srdcia radostným posolstvom, že prichádzaš, že sa vraciaš súdiť živých i mŕtvych a že sa nemáme trápiť a sťažovať sa na nepotrebné veci, lebo u Teba je už všetko pripravené. Na stránkach nášho života je pred Tebou nielen naša minulosť a naša súčasná životná situácia, ale aj naša budúcnosť, a to až do večnosti, čo

si nám prisľúbil. Prosíme, daruj nám vieru, ktorá to nielen hovorí, zahŕňa to v modlitbách, ale aj žije z toho, že existuje milosrdný, láskavý a spravodlivý Pán, Ktorého v opatreniach sme nikdy nesklamali a môžeme si byť istí, že plánuje dobré veci pre nás všetkých a na konci života Tebou položená koruna bude na hlavách všetkých, ktorí verne stoja pri Tebe. Ďakujeme, že si nám dal dostatok fyzickej a duchovnej sily, aby sme Ťa dnes hľadali.

Modlime sa za našich chorých. Pomôž im zničiť všetku ich netrpezlivosť, keď už je priveľa fyzickej bolesti a trpezlivosti ubúda v časoch bezmocnosti. Modlíme sa za modlitebných bojovníkov, ktorí pred Tebou denne kľáčia za svojich blízkych a prosia o zázrak uzdravenia. Ďakujeme Ti za náš detský tábor, za všetky jeho požehnané chvíle a za to, že sme sa ako Tvoje deti mohli opäť učiť od Teba, o Tebe a s Tebou. Ty si nám dal dostatok trpezlivosti, keď sme boli pripravení poučiť sa z toho, čo si nám vliat do srdca. Prosíme Ťa, pre deti a dospelých nášho cirkevného zboru, vypestuj semienko slova vo všetkých členoch nášho kresťanského spoločenstva, aby sme mohli byť posilneným spoločenstvom, ktoré nepočúva ľudské hlasy a šepot diabla, ale Teba, Ktorý si cestou, pravdou a životom. Vypočuj našu modlitbu. Amen.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Nech vám Boh trpezlivosti a útechy dá o sebe navzájom zmýšľať podľa Krista Ježiša, aby ste jednomyseľne, jednými ústami oslavovali Boha a Otca nášho Pána Ježiša Krista.“ (R 15,5-6) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 318.: „Prenechaj cesty, ciele s dôverou Pánovi...“